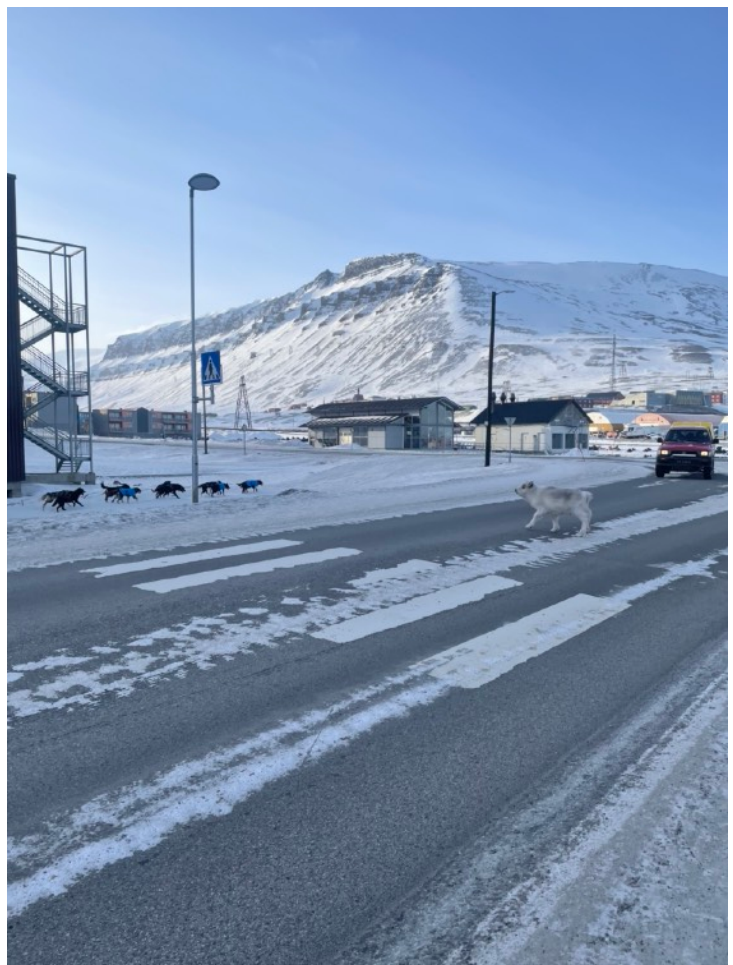

I isbjørnens fodspor

En gang var der en guldsmede elev som søgte efter læreplads og tænkte “Måske der er en guldsmed på Svalbard” og fandt og sendte en email til *Guldsmed Marina Van Dijk*, uden høje forventninger om positivt svar. Men svaret var forbløffende: Tænk at jeg efter 30 år er begyndt at tænke at få en lærling og nu skriver du en email til mig! Så ja, jeg er interesseret!

Nogle måneder senere var jeg på Svalbard! Øgruppen hvor vinteren kan føles som uendeligt mørke og sommeren uendeligt lys. Hvor rensdyr vandrer rundt i byen, og i nogle tilfælde også isbjørne, men det sker heldigvis ikke så ofte.

Et Svalbard rensdyr krydser vejen

Longyearbyen set fra Longyearbræen i Longyeardalen

Jeg kunne næsten ikke tro at jeg var der! Jeg boede i Longyearbyen hvor der bor 2-2500 mennesker fra ca. 50 lande og mere end 50% er udlændinge. Byen er en gammel kulmine by, men nu er det mest turisme som holder byen kørende og den sidste kulminen lukkes ned til sommeren.

Jeg ankom ved slutten af mørketiden. På det tidspunkt kunne man ikke se solen, men der var nogle timers dagslys og vi fik mere og mere hver dag samtidig som det også blev meget koldere.

På min koldeste dag begyndte mine øjenvipper og hår at fryse på vej til arbejde - ca 10 min gåtur.

8. marts er første gangen man ser solen om året og kaldes "Soldagen" og de har en uges arrangement for det.

Guldsmed Marina

Marina er Hollandsk og har boet på Svalbard i 30 år hvor hun driver sin virksomhed. Hun har en lille butik som kun er åben når hun er på værkstedet - som kan faktisk være når som helst på døgnet. Hendes varer findes også i nogle butikker i byen og hun har meget frihed med sin tid. Marina er meget sosial og hendes venner kom ofte forbi på værkstedet og drak en kop kaffe. Det var også indimellem at vi tog over til hendes værkstednabo, en anden enkeltmandsvirksomhed, og drak vores "10 kaffe" sammen.

Vi tog ud at spise til at fejre hendes 30 års jubilæum - og at jeg havde fanget en ubudt gæst på værkstedet.

Her tog vi vores "10 kaffe" udenfor, selvom det var minus 5-10 grader

Hendes værksted og hendes lille butik på hjul

Marina er ikke kun guldsmed,
hun er også skipper

Butikken

Isbjørn, isbjørn og flere isbjørn...

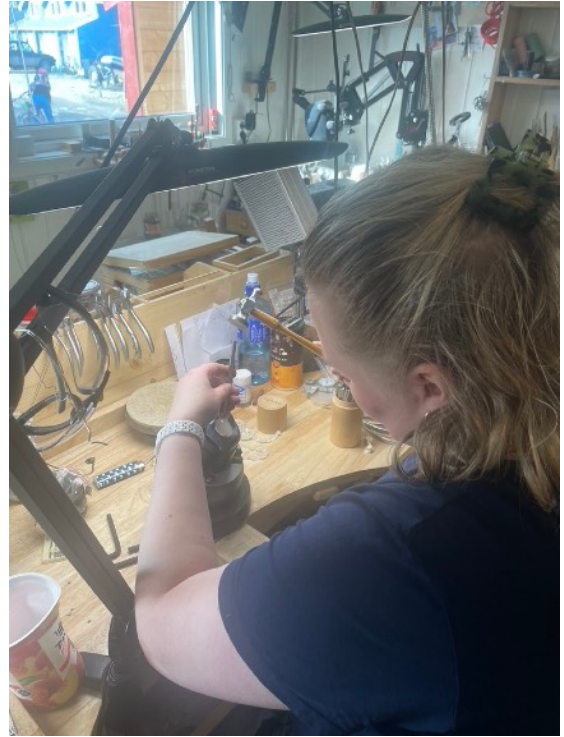
På værkstedet lærte jeg hurtigt at det duede ikke at sige “det der smykke med isbjørnen...” fordi næsten alle smykkerne har minimum en isbjørn på! Jeg lærte nye metoder for at få forskellige overflader på metallet og fik øvet forskellige teknikker og lodde metoder. Jeg renoverede støb og lavede andre smykker fra bunden af.

En dag fik jeg en idé til et nyt smykke model og nævnte det til Marina. Hun virkede ikke så overbevist om det var et model hun kunne lide, men sagde så “Men prøv og lav den, den bliver helt sikkert solgt fordi isbjørn sælger!”

Mit model som Marina så faktisk kunne lide

Gemt kasselås, med quartz og månestenkæde.

Jeg skulle designe to forskellige modeller med Ny-Ålesund fjellene "Tre Kroner"

Livet på Svalbard er en dans på roser...

Jeg har længe ønsket at besøge Svalbard og forestillet mig at det må være et eventyr og nu fik jeg endda mulighed for at bo der i et stykke tid! For mig, så var det et sandt eventyr og man kunne sige en dans på roser, men vi glemmer ofte at roser har torne, og det har Svalbard også, især for de lokale.

På flyet på vej til Svalbard snakkede jeg med en turist vedsiden af mig. På lufthavnen fik turisten så mulighed for at møde Marina og sagde "Jeg misunder dig, for at du bor på Svalbard". Marina svarede som det er og sagde "det er bare et liv som andre". Vi som ikke bor der ser ofte bare det eventyrlige og spændende ved Svalbard, men de lokale skal stadig få enderne til at mødes udover at nogle ting er

vanskeligere der. Er du udlænding og ulægeligt syg må du tage til dit hjemland, fordi sygehuset på Svalbard er begrænset og du får ikke lov at tage til fastlandet i Norge medmindre du er norsk statsborger eller har tilladelse til at bo der. Hvis du har et barn som har brug for ekstra hjælp i længere tid, så er det næsten umuligt at få et arbejde,

fordi systemet giver næsten ingen støtte til disse familier. Kun de som har boet der meget længe kan få en gravplads på Svalbard, men kun til asken fordi jorden er så frossen at ligene kommer op igen.

Udlændinge har mistet sin stemmeret. Mad og husleje er dyrt, og folk fra bestemte lande kan opleve at de ikke får en retfærdig løn og flere af dem bor derfor sammen med andre.

Det var først i år at regler om mindsteløn blev gyldige på Svalbard. Drikkevandet er forurenet og imens jeg var der blev især børnefamilier bedt om at købe vand i

butikken. På Svalbard ligner de nogle gange det hårde liv med et Svalbard rensdyrs liv. De har ingen egentligt fjender, men det er et hårdt liv for dem i kulden og deres tænder slides op pga småsten i græsset og dør af sult når de er omkring 20 år, når de kunne nemt blive 35 år. Dette gav en indsigt i hvor godt man har det hjemme.

Men! På trods af alt dette så er der folk som har boet der i langt over 30 år og trives der. Folket er meget inkluderende, alle er tilflyttere og ved hvordan det er at være ny på Svalbard. For at være en så lille by så sker der meget der. Der er feks flere koncerter, TO biografer, kunstneriske workshops og så er der kunstnercafé en gang om måneden og da caféen er omkring frokost tid så syntes Marina at det skulle være en del af opholdet som var meget hyggeligt og en god måde at møde andre mennesker på.

Fritid og natur

I Longyearbyen er der ca. 50km af

infrastruktur, så hvis du vil se noget mere end Longyearbyen så må du enten tage på en

Maden blev åbenbart for kold - Svalbard kunst i frosten

gåtur eller bruge ski, hundeslæde, snescooter, båd eller ATV'er. Reglerne på Svalbard er at man kan kun gå ca en kilometer fra selve byen uden at mindst en person har isbjørnbeskyttelse dvs. gevær, også om du er på snescooter, ATV eller båd.

Når man ikke har sine egne hunde, snescooter eller isbjørnbeskyttelse, så

Du skal have isbjørnbeskyttelse hvis du går længere

er eneste måden enten at tage med venner som har det eller at tage på ture som virksomheder tilbyder til turister, og det er ikke billigt at være på Svalbard som turist. Jeg er meget taknemlig for at jeg kunne arbejde der i nogle måneder og takket være Erasmus+ midler kunne jeg tage på forskellige turer imens jeg var der.

“Jeg er måske ingen supermodel, men nu er jeg scootermode!”...

Jeg havde aldrig kørt snescooter før jeg kom op til Svalbard og en aften så jeg at en virksomhed ledte efter modeller til at tage med dem på en lang dagstur dagen efter til at få billeder taget til markedsføring for deres virksomhed - og en elevs favorit ord “Det er gratis”. Dette var midt i ugen og Marina sagde “bliv med! Du kan arbejde det ind senere”. Dette var også første gang jeg så et isbjørn fodspor. Snescooter blev siden min favorit måde at se Svalbard på.

Svalbard er en snescooterkultur -
der er sikkert flere snescootere end
folk.

Når jeg var ude i naturen var der flere tilfælder hvor jeg så hvor Marina fik sin inspiration fra. Bræene, hvordan vinden havde blæst sneen, den aquamarine farvede is o.s.v. Her er forskellige billeder fra dagligdagen og turer... Nogle sjovere end andre...

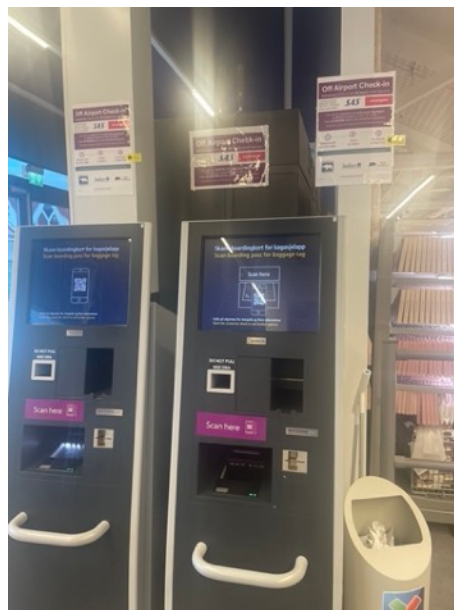
På vej på hyttetur med Marina's danske gæster

Udendørs toiletkabinen havde væltet i en storm nogle uger før, så dette var vores toilet - manglede ikke udsigten i hvert fald!

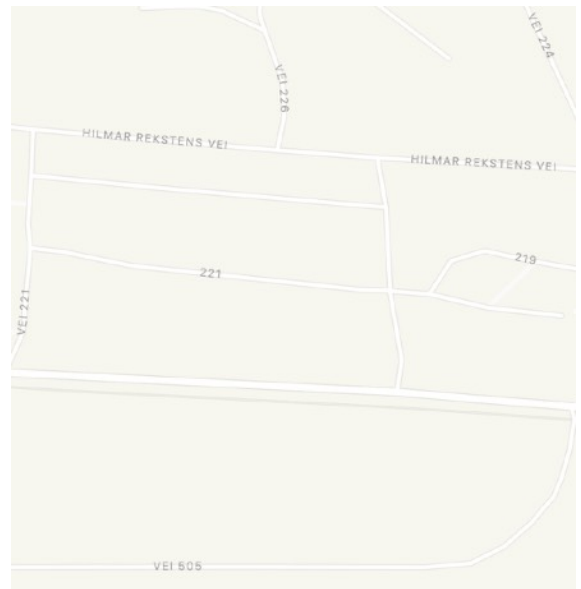
I butikken

Du kan tjekke ind til dit fly i butikken

Der er en sød husky café i byen

Der er kun en gade som har navn, de andre hedder "Vei" og så et nummer

Global seed vault - Dette frøhvelv gemmer frø fra hele verden i permafrosten. Lande lagrer frø fra deres planteliv og kun de har lov til at tage dem ud igen, i tilfælde af planten er i fare for udrydding i deres land

Beach volleyball Svalbard style

Kørekort kontrol på østkysten af Svalbard - ikke kedeligt "kontor".

Min veninde kom på besøg omkring 17. mai og vi klædte os i vores nationaldragter

Vi tog på en sidste sne scooter tur

Jeg er meget
taknemlig for
denne
mulighed og
er ret sikker
på at jeg på
et eller andet
tidspunkt
tager dertil
igen!
...Og, jo, jeg
fik set en
isbjørn!

